

- 2) Zarzut drugi dotyczący, tytułem ewentualnym, naruszeń prawa i błędów w ocenie przy uzależnieniu zgodności ustawy z 1996 r. ze wspólnym rynkiem od warunków przewidzianych w art. 2 zaskarżonej decyzji.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia szeregu podstawowych zasad prawa Unii Europejskiej, mianowicie zasady równości broni, prawa podmiotów zainteresowanych do bycia wysłuchanymi, zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań i prawa do zachowania rozsądnego terminu.
- 4) Zarzut czwarty dotyczący nadużycia władzy, ze względu na to, że zaskarżona decyzja nie zmierz do odzyskania pomocy państwa niezgodnej ze wspólnym rynkiem, lecz do nałożenia na przyszłość na France Télécom dodatkowych obciążeń, które zdaniem strony skarżącej spowodują zahamowanie jej rozwoju na rynkach telekomunikacyjnych.

(¹) Dz.U. 2012, L 279, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 7 stycznia 2013 r. — Ronja przeciwko Komisji

(Sprawa T-3/13)

(2013/C 79/39)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Ronja s.r.o. (Znojmo, Republika Czeska) (przedstawiciel: adwokat E. Engin-Deniz)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— przeprowadzenie rozprawy

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Gestdem 2012/3329 i udostępnienie całości dokumentów;

— stwierdzenie naruszenia Komisji ze względu na brak wszczęcia postępowania w przedmiocie uchybienia zobowiązaniom państwa przeciwko Republice Austrii ze względu na naruszenie art. 13 dyrektywy 2001/37/EG (¹) oraz art. 34 TFUE w związku z § 7a austriackiej ustawy dotyczącej wyrobów tytoniowych;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi między innymi co następuje.

- 1) Naruszenie art. 4 ust. 2 tiret drugie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 (²)

Skarżąca podnosi zasadniczo, że Komisja odmówiła żądanego dostępu do całości dokumentów (korespondencja pomiędzy Republiką Austrii a Komisją w związku ze skargą nr 2008/4340 ze względu na rzekomą niezgodność austriackiej ustawy dotyczącej wyrobów tytoniowych z dyrektywą 2001/37) w przeważającej mierze w oparciu o argumentację władz austriackich nie badając tych argumentów pod względem merytorycznym. Zdaniem skarżącej negatywny wpływ na postępowanie w sprawie odpowiedzialności państwa, jakie prowadziła ona przed austriackim Verfassungsgerichtshof miał nie dostęp do dokumentów, lecz odmowa jego udzielenia. Dodaje ona ponadto, że cel przepisu ustanawiającego odstępstwo w art. 4 ust. 2 tiret drugie rozporządzenia nr 1049/2001 wymagałby raczej udostępnienia omawianych dokumentów.

- 2) Brak wszczęcia postępowania w przedmiocie uchybienia zobowiązaniom państwa przeciwko Republice Austrii ze względu na naruszenie art. 13 dyrektywy 2001/37/EG oraz art. 34 TFUE w związku z § 7a austriackiej ustawy dotyczącej wyrobów tytoniowych

W tym kontekście skarżąca podnosi między innymi, że gdyby wszczęte zostało postępowanie w przedmiocie uchybienia zobowiązaniom państwa, wówczas austriacki Verfassungsgerichtshof w swym orzeczeniu dotyczącym roszczeń skarżącej z tytułu odpowiedzialności państwa nie mógłby dojść do wniosku, że dyrektywa 2001/37 przyznaje prawa jedynie konsumentom, a nie przedsiębiorstwom.

(¹) Dyrektywa 2001/37/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 czerwca 2001 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich, dotyczących produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych (Dz.U. L 194, s. 26).

(²) Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43).

Skarga wniesiona w dniu 7 stycznia 2013 r. — ADEAS przeciwko Komisji

(Sprawa T-7/13)

(2013/C 79/40)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Association pour la Défense de l'Épargne et de l'Actionariat des Salariés de France Télécom-Orange (Paryż, Francja) (przedstawiciele: adwokaci A.L. Lefort des Ylouses i A.S. Gay)